

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 449. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139956727328.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

For kortvokalens vedkommende er hovedreglen den, at der skrives e overalt, hvor vokalen ikke veksler med a (eller aa, o) i stammen; i så fald skrives æ. Efter kons. i er der dog en stærk tendens til at skrive e uanset udtale og forhold til a (se ndf.). Efter disse regler skrives (i modsætning til nuværende praksis) fx. *Egte-(stand, -skab osv.)* Ea, *kek* I, *Neppe* A, *decker, Dekke, Becke* Ea, G, A, Ea, F, *fordervet* A, Ea, *velter* F, *skrecke(lig)* G, *Slegt* F, *spender* A, I. Bortset fra A, der synes at have æ overalt, hvor der foreligger alternation med a/o (undt. *Vextes*), er der dog noteret en del tilfælde, hvor den ældre form med (kort) e er bevaret: *sencker* Ea, *legger* F, I, *fornemme* F, *recker* I. Dobbeltformer er her særlig hyppige: *sætte* A, I: *sette* F, *-skræncket* F: *-skrencket* Ea, *nævne* I: *nevne, nefne* Ea, G, *længe* I: *lenge* Ea, *tæncke* A, Ea, G, I: *betencke* Ea, *stærk* G, I: *sterck* F, G, *væcke/vecke* F, *mærke* I: *mercke* F, *Stæd(er)* A: *Sted* F, *brænde* A, G, I: *brende* G, *Mængde* A: *Mengde* G. - Afvigelser i modsat retning (æ for e) er særlig hyppige i A: *ræt(te)* (6 gange) A, (1 g.) I, men: *ret* Ea, F, I (3 g. *ret* som rim på *eet* 168.2.7-8), *Smærte* A: *Smerte* A, Ea, *Pærle* A: *Perle* G, *Bærme* A, G, *snærte* F, *værge* G, *værre* I, *forfærdet* I, *værd(ig)* Ea, F, I, *stæmme, stæmt, bestæmt* A, *Bræt* A, *Frælseren* A, *træt* G, I, *tæt* I, *læt(te)* I, *mælde* A, *Nælde* Ea, *Trældom* Ea, F, *fortræd* Ea, *Næste* F, *Læs* F, *anfægter* G, *hændte* (dvs. *hente*) G. Efter i finder vi e ikke blot i *Hierter, Stierne, Bierg, Dievle* og efter *ki, gi* i *kiende, Kieppe, skiencke, skiende, kielne, gierning, gierne, gjemme, begiere, regiere*, men også ved alternation med a: *Hielp, hielp* A, F, G, I (over 14 gange), *gielde* I; æ er her kun noteret i *skiæncke/skiencke* A, *skiælve* A, *skiænde* I (men: *Skiendsel* G).